

МІНІМІЗАЦІЯ РИЗИКІВ МІЖНАРОДНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Нестабільний розвиток економіки країни, недосконалість законодавчої бази, політична напруга, високий рівень корумпованості значно збільшують ступінь ризику інвестиційної діяльності, тому необхідність зменшення їх є обов'язковою умовою при управлінні інвестиційною діяльністю підприємств автомобільного транспорту.

Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується появою єдиного міжнародного фінансового ринку, основними інструментами якого є акції, облігації, валютні ресурси, опціони, варанти, форвардні контракти тощо. Таке їх розмаїття дає змогу інвесторам ефективно формувати інвестиційний портфель. Тому диверсифікація фінансових інструментів, тобто процес розподілу інвестиційних засобів між різними об'єктами вкладення капіталу, які безпосередньо не пов'язані між собою, є найпоширенішим методом зниження ризиків, що дозволяє не лише зменшити їх ступінь, а й збільшити дохід від інвестиційної діяльності.

Ще одним ефективним методом зниження ризиків інвестиційної діяльності є страхування. Розрізняють три сфери страхування: особисте, майнове та страхування відповідальності. Однак для зменшення ризиків інвестиційної діяльності переважно застосовують майнове страхування та страхування відповідальності.

Однією зі специфічних форм страхування майнових інтересів є хеджування – система мір, яка дозволяє виключити або обмежити ризик фінансових операцій в разі несприятливих змін курсу валют, цін на товари, процентних ставок тощо в майбутньому.

Лімітація – це встановлення систем обмежень як зверху, так і знизу, що сприяють зменшенню ступеня ризику. Застосовується при продажі товарів в кредит, наданні позики, визначенні суми вкладень, шляхом встановлення певних обмежень. Однак лімітація не здійснює впливу на виробничий, маркетинговий, інноваційний ризики тощо, що є недоліком цього методу.

Резервування засобів як спосіб зниження негативних наслідків настання ризикової події полягає в тому, що підприємець створює відособлені фонди відшкодування збитків при непередбачених ситуаціях за рахунок частини власних оборотних коштів.

Створення таких фондів дозволить покрити непередбачені витрати та зменшити ризик інвестиційної діяльності. Недоліками такого методу є: значні власні витрати на створення фонду відшкодування та неможливість визначення необхідного розміру резервного фонду. Сутність методу передачі ризику полягає в його розподілі між інвесторами. Однак цей метод дозволяє зменшити не лише збитки інвестиційної діяльності, а й доходи інвесторів, що є його суттєвим недоліком.